

‘Salige er dere når de for min skyld forfølger dere’

Skrevet av Sajid Christopher Paul, leder av Human Friends Organization (HFO), Stefanusalliansens partner i Pakistan.

Bergprekenen er et krystallklart kall til både hver eneste kristen og til hele kirken.

Saligprisningene utgjør kjernen av Kristi undervisning. Lønnen i hver saligprisning er først og fremst himmelriket.

I Bergprekenen oppsummerer vår Herre Jesus Kristus all sin lære om kjærlighet, nåde, tilgivelse, sannferdighet, akseptering, toleranse, ydmykhet og glede.

I dag skal vi reflektere over den siste av saligprisningene, fra Matteus 5,11 hvor vi kan lese: «¹Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis.»

Denne saligprisningen passer godt for alle kristne over hele verden som forfølges for sin tro på Kristus – også kristne i Pakistan med den atmosfæren vi lever i her.

Lidende

Kristne i Pakistan kan kalles et lidende og forfulgt samfunn, som på grunn av sin tro er blitt dyttet helt ut i perferien.

Islam er landets offisielle religion, et anslag sier at 97 prosent av befolkningen er muslimer. De øvrige 3 prosent er kristne, hinduer, sikher, ahmadyya, parsere og folk som hører til andre trosretninger. Alle disse religiøse minoritetene er blitt forfulgt siden dannelsen av Pakistan.

Jeg vil her fokusere på situasjonen for Pakistans kristne som klart og tydelig regnes som andreklasses borgere. Siden de er få i antall, er de i stor grad uten politisk makt.

Kristne er de fattigste og mest marginaliserte i Pakistan. De er tvunget til å ta det simpleste arbeidet – både fordi mange er fattige og uten utdanning og fordi kristne er sett på som «urene». Typisk nok arbeider kristne med renhold av gater og kloakk. Kristne arbeidere flest får bare midlertidige jobber og er derfor uten rettigheter til pensjon, sykefravær eller ferie. Og når dødsdømte

kriminelle skal henges, er det kristne som får den simpleste av alle jobber – å utføre henrettelsen.

Overgrep

Unge kristne jenter som arbeider som hushjelper eller sykepleiere, risikerer overgrep på arbeidsplassen.

Majoriteten av de unge vel-utdannede kristne i byene får seg ikke arbeid. Regjeringen sier at 5 prosent av stillingene er reservert for religiøse minoriteter. Men denne politikken er aldri blitt satt effektivt ut i livet.

En stor andel av Pakistans kristne arbeider i teglsteinsfabrikker. De får ofte lav lønn for sitt beinharde arbeid ved ovnene som brenner steinene. Mange kvinnelige arbeidere utsettes for fysiske overgrep, de tvinges til ekteskap med eierne av ovnene og nektes fri ved fødsler.

Gjennom gjeldsslaveri tvinges barna av teglsteinsarbeiderne til å arbeide med mursteinsovnene, og de frarøves derfor retten til utdanning.

Presses til muslimsk tro

Det er et trist faktum at kristne i ulike sektorer av samfunnslivet presses eller tvinges til å konvertere til islam.

Det er hundrevis av eksempler på at kristne jenter er tvunget til å konvertere – de blir utsatt for overgrep, tvunget til å gå over til islam og giftet bort til muslimske menn.

Kristne nektes lik mulighet til utdanning. For eksempel kan en muslim få bedre karakterer på skolen enn kristne fordi vedkommende lærer Koranen. Dette plasserer kristne bakerst i køen når de søker utdanning. Mange utsettes også for diskriminering når de søker plass ved universiteter.

I tillegg kommer det faktum at skolepensum inneholder nedsettende informasjon om kristendommen, mens islam glorifiseres. Bøkene ignorerer kristnes bidrag til å etablere og utvikle Pakistan.

Selvmordsangrep

Kristne har lov å praktisere sin tro og har tillatelser til å bygge kirker. Men det er fortsatt omfattende problemer som hindrer dem i fritt å praktisere sin tro. Det verste er frykten for angrep, og særlig selvmordsangrep under gudstjenester. De siste årene er mange kirker angrepet og dusinvis av kristne er drept og hundrevis er alvorlig skadet. Tre eksempler er angrepet på Gulsanparken i Lahore påskedag 2016, angrepene på to kirker i den kristne bydelen

Youhanabad i Lahore 15. mars 2015 og angrepet på en kirke i Quetta 17. desember 2017.

De siste årene er flere kirker i ulike kirkesamfunn i Pakistan satt fyr på og ødelagt av sinte muslimske mobber. I 2017 ble en kirke brent ned til grunnen til Shadhra Lahore av ukjente gjerningsmenn. I 2014 ble to kirker brent ned i Kasur-distriktet.

De siste årene er situasjonen for kristne blitt vanskeligere og vanskeligere. Anti-kristne hendelser skjer jevnlig. Tilfeller av forfølgelse skjer over hele landet, men noen ganger er det vanskelig å få ut informasjon fordi det skjer på landsbygda.

Lever i frykt

Kristne lever hele tiden i frykt for å bli angrepet dersom de «sårer» muslimske følelser ved for eksempel å spille musikk under gudstjenester eller holder gudstjenester mens muslimer har bønnetider.

Volden mot kristne utført av militante islamske grupper skjer nesten daglig. Det er ille å være kristen i Pakistan.

I islamske utdanningssentra blir muslimer oppmuntret til å forfølge kristne. Dette gjør det risikabelt å konvertere til kristendommen. Men konvertittenes verste fare er deres egne familier, siden konvertering til kristendommen sees på som en stor skam.

Det er stadige eksempler på at kristne jenter voldtas eller gjengvoldtas. De er svært sårbare. Det er anslått at det skjer to voldtekter, gjengvoldtekter eller andre grove seksuelle overgrep hver eneste dag i Pakistan.

Mange kristne jenter rapporterer ikke om volden. De rapporterte sakene representerer derfor bare en del av faktiske overgrepene mot kristne jenter.

Med noen unntak etterforsker pakistansk politi ikke disse sakene, og selv når de gjør det, er det å bevise voldtekt i praksis umulig i pakistanske domstoler.

Blasfemiloven

Den største trusselen mot kristne i Pakistan er den beryktede blasfemiloven. Ifølge loven er den som ytrer selv et enkelt ord mot profeten Muhammed skyldig – med fengsel på livstid eller dødsstraff som dom.

Hundrevis av kristne er blitt offer for denne loven. Både en høyesterettsdommer, en guvernør og en kristen minister som var motstandere av blasfemiloven, er blitt myrdet.

Mange kristne er beskyldt for blasfemi. Blasfemianklager brukes som et sverd. Kristne er myke mål for slike beskyldninger. Noen saker rammer også muslimer. Men mens anklagede muslimer løslates og benådes etter noen få måneder, blir kristne sittende i årevis i fengsel.

To kristne er for tiden dødsdømt, den mest kjente er fembarnsmoren Asia Bibi som ble dømt til døden i 2010. Også Sawan Masih har en dødsdom. Han ble dømt etter et voldelig angrep på bydelen på Josefs koloni i Lahore i 2013. Det kristne nabolaget ble brent ned etter falske anklager om blasfemi.

De kristne som av retten frikjenens for blasfemianklager, risikerer etterpå bli voldelig angrepet eller drept av ekstremister. Dette inkluderer også mobbens angrep på kirker og kristne lokaler og ildspåsettelse av hjem og nabolag. I blodbadet i Gojra i 2009 ble et kristent nabolag angrepet av en rasende muslimsk mobb. Åtte kristne, kvinner og barn var blant dem, ble drept. Dusinvis av kristne har utvandret til andre land i frykt for blasfemiloven.

Trofaste

Dette har vært en gjennomgang – i fugleperspektiv – på situasjonen for kristne i Pakistan. Én ting er klart: Kristne i Pakistan som opplever en slik forfølgelse og et slikt hat, er trofaste mot sin hyrde, Jesus Kristus, og har ikke mistet håpet om et bedre og mer humant samfunn.

De tror på det Jesus lærte oss: «Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i meg og jeg i ham, bærer mye frukt. For uten meg kan dere ingen ting gjøre.»

Kristne i Pakistan elsker Herren Jesus og vil fortsette å elske Ham selv i møte med lidelser og store prøvelser. Sammen med Paulus – i brevet til Romerne, 8,35-26 – vil de med glede proklamere:

«Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Nød, angst, forfølgelse, sult, nakenhet, fare eller sverd? Som det står skrevet: *‘For din skyld drepes vi dagen lang, vi regnes som slaktesauer’.*»

Kristne i Pakistan er tro mot sin Herre og tror det som er skrevet i Åpenbaringen 2,10: «Vær tro til døden, så skal jeg gi deg livets seierskrans.»